

**AFGØRELSE Nr. 1/2016 TRUFFET AF LANDTRANSPORTUDVALGET FÆLLESSKABET/SCHWEIZ
af 16. december 2015**

**om ændring af bilag 1, 3, 4 og 7 til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske
Forbund om godstransport og personbefordring med jernbane og ad landevej [2016/122]**

UDVALGET HAR —

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om godstransport og personbefordring med jernbane og ad landevej (i det følgende benævnt »aftalen«), særlig artikel 52, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 52, stk. 4, første led, i aftalen vedtager Det Blandede Udvalg afgørelser om revision af bilag 1, 3, 4 og 7.
- (2) Bilag 1 er senest ændret ved Det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 1/2013 af 6. december 2013 ⁽¹⁾.
- (3) Den Europæiske Union har vedtaget nye retsakter inden for de områder, der er omfattet af aftalen. Bilag 1, 3, 4 og 7 bør revideres af hensyn til de ændringer, der er sket i Den Europæiske Unions relevante lovgivning. Af hensyn til den juridiske klarhed og forenkling bør bilag 1, 3, 4 og 7 til aftalen erstattes af bilagene til nærværende afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Bilag 1 til aftalen erstattes af teksten i bilag 1 til nærværende afgørelse.
2. Bilag 3 til aftalen erstattes af teksten i bilag 2 til nærværende afgørelse.
3. Bilag 4 til aftalen erstattes af teksten i bilag 3 til nærværende afgørelse.
4. Bilag 7 til aftalen erstattes af teksten i bilag 4 til nærværende afgørelse.

Artikel 2

I forbindelse med transport af gods med motorkøretøjer indregistreret i Schweiz, hvis tilladte totalvægt inklusive påhængskøretøjer er på mellem 3,5 og 6 tons, finder kravet om en tilladelse, jf. artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 ⁽²⁾, først anvendelse fra den 1. januar 2018.

Artikel 3

Henvisningerne til Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 ⁽³⁾ i artikel 9 i aftalen skal betragtes som henvisninger til forordning (EF) nr. 1072/2009, og henvisningerne til Rådets forordning (EØF) nr. 684/92 ⁽⁴⁾ i artikel 17 i aftalen skal betragtes som henvisninger til forordning (EF) nr. 1073/2009 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT L 352 af 24.12.2013, s. 79.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 72).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 af 26. marts 1992 om adgang til markedet for vejgodstransport i Fællesskabet, som udføres fra eller til en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstats områder (EFT L 95 af 9.4.1992, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 684/92 af 16. marts 1992 om fælles regler for international personbefordring med bus (EFT L 74 af 20.3.1992, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 88).

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 2016.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2015.

For Den Europæiske Union
Fotis KARAMITSOS
Formand

For Det Schweiziske Forbund
Peter FÜGLISTALER
Leder af den schweiziske delegation

BILAG 1

»BILAG 1

GÆLDENDE BESTEMMELSER

I henhold til artikel 52, stk. 6, i denne aftale anvender Schweiz lovbestemmelser, der svarer til nedenstående bestemmelser:

Relevante bestemmelser i EU-retten

AFDELING 1 — ADGANG TIL ERHVERVET

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/1/EF af 18. januar 2006 om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 82).
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 51), senest ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013 (EUT L 158 af 10.6.2013, s. 1).
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 72), senest ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013 (EUT L 158 af 10.6.2013, s. 1).

Ved anvendelsen af denne aftale

- a) fritager Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund enhver statsborger i Det Schweiziske Forbund, i en af Den Europæiske Unions medlemsstater og i en af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes medlemsstater fra forpligtelsen til at være i besiddelse af en førerattest
 - b) kan Det Schweiziske Forbund kun fritage statsborgere i andre end de i litra a) nævnte stater fra forpligtelsen til at være i besiddelse af en førerattest, hvis Den Europæiske Union er blevet hørt og har givet sit samtykke
 - c) gælder bestemmelserne i kapitel III i forordning (EF) nr. 1072/2009 (om cabotage) ikke.
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 88), senest ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013 (EUT L 158 af 10.6.2013, s. 1).

I forbindelse med denne aftale gælder bestemmelserne i kapitel V i forordning (EF) nr. 1073/2009 (om cabotage) ikke.

- Kommissionens afgørelse 2009/992/EU af 17. december 2009 om mindstekravene til de data, der skal indføres i det nationale elektroniske register over vejtransportvirksomheder (EUT L 339 af 22.12.2009, s. 36).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1213/2010 af 16. december 2010 om fælles regler for sammenkobling af nationale elektroniske registre om vejtransportvirksomheder (EUT L 335 af 18.12.2010, s. 21).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 361/2014 af 9. april 2014 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1073/2009 hvad angår transportdokumenter vedrørende international personbefordring med bus og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2121/98 (EUT L 107 af 10.4.2014, s. 39).

AFDELING 2 — SOCIALE STANDARDER

- Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport (EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8), senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1161/2014 af 30. oktober 2014 (EUT L 311 af 31.10.2014, s. 19).

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (EFT L 80 af 23.3.2002, s. 35).
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF (EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4).
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 88).
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF af 15. marts 2006 om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 35), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2009/5/EF af 30. januar 2009 (EUT L 29 af 31.1.2009, s. 45).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 581/2010 af 1. juli 2010 om maksimale tidsfrister for overførsel af relevante data fra køretøjsenheder og førerkort (EUT L 168 af 2.7.2010, s. 16).

AFDELING 3 — TEKNISKE STANDARDER

Motorkøretøjer

- Rådets direktiv 70/157/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladt støjniveau og udstødningssystemer for motordrevne køretøjer (EFT L 42 af 23.2.1970, s. 16), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2007/34/EF af 14. juni 2007 (EUT L 155 af 15.6.2007, s. 49).
- Rådets direktiv 88/77/EØF af 3. december 1987 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende luftarter fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof (EFT L 36 af 9.2.1988, s. 33), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/27/EF af 10. april 2001 (EFT L 107 af 18.4.2001, s. 10).
- Rådets direktiv 91/671/EØF af 16. december 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer på under 3,5 tons (EFT L 373 af 31.12.1991, s. 26), senest ændret ved Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2014/37/EU af 27. februar 2014 (EUT L 59 af 28.2.2014, s. 32).
- Rådets direktiv 92/6/EØF af 10. februar 1992 om montering og anvendelse af hastighedsbegrænsende anordninger i visse klasser af motorkøretøjer i Fællesskabet (EFT L 57 af 2.3.1992, s. 27), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/85/EF af 5. november 2002 (EFT L 327 af 4.12.2002, s. 8).
- Rådets direktiv 92/24/EØF af 31. marts 1992 om hastighedsbegrænsende anordninger eller lignende indbyggede hastighedsbegrænsende systemer for visse motorkøretøjsklasser (EFT L 129 af 14.5.1992, s. 154), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/11/EF af 11. februar 2004 (EUT L 44 af 14.2.2004, s. 19).
- Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej-køretøjer i brug i Fællesskabet (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 59), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/7/EF af 18. februar 2002 (EFT L 67 af 9.3.2002, s. 47).
- Rådets forordning (EF) nr. 2411/98 af 3. november 1998 om gensidig anerkendelse af registreringslandets kendingsbogstaver for motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil ved kørsel inden for Fællesskabet (EFT L 299 af 10.11.1998, s. 1).
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/30/EF af 6. juni 2000 om syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer, der kører på Fællesskabets område (EFT L 203 af 10.8.2000, s. 1), ændret ved Kommissionens direktiv 2010/47/EU af 5. juli 2010 (EUT L 173 af 8.7.2010, s. 33).

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/55/EF af 28. september 2005 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende luftarter fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof (EUT L 275 af 20.10.2005, s. 1), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2008/74/EF af 18. juli 2008 (EUT L 192 af 19.7.2008, s. 51).
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/40/EF af 6. maj 2009 om teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil (omarbejdning) (EUT L 141 af 6.6.2009, s. 12).
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF (EUT L 188 af 18.7.2009, s. 1), senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 133/2014 af 31. januar 2014 (EUT L 47 af 18.2.2014, s. 1).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 582/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om ændring af bilag I og III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF (EUT L 167 af 25.6.2011, s. 1), senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 627/2014 af 12. juni 2014 (EUT L 174 af 13.6.2014, s. 28).

Transport af farligt gods

- Rådets direktiv 95/50/EF af 6. oktober 1995 om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej (EFT L 249 af 17.10.1995, s. 35), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/54/EF af 17. juni 2008 (EUT L 162 af 21.6.2008, s. 11).
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2014/103/EU af 21. november 2014 (EUT L 335 af 22.11.2014, s. 15).

I forbindelse med denne aftale gælder følgende undtagelser fra direktiv 2008/68/EF i Schweiz:

1. Vejtransport

Undtagelser gældende for Schweiz i henhold til artikel 6, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods

RO — a — CH — 1

Emne: Transport af diesel- og fyringsolie med UN-nummer 1202 i tankcontainere.

Henvisning til bilag I, del I.1, til dette direktiv: 1.1.3.6 og 6.8.

Indhold i direktivets bilag: Undtagelser vedrørende mængden pr. transportenhed, bestemmelserne vedrørende tankenes konstruktion.

Indhold i den nationale lovgivning: Tankcontainere, som ikke er konstrueret i overensstemmelse med 6.8, men ifølge national lovgivning, og hvis kapacitet er på under eller lig med 1 210 l, og som anvendes til transport af fyringsolie eller diesellole med UN-nummer 1202, kan være omfattet af undtagelserne i 1.1.3.6 ADR.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Tillæg 1, stk. 1.1.3.6.3(b) og 6.14, til forordningen om transport af farligt gods ad landevej (SDR; RS 741.621).

Udløbsdato: 1. januar 2017.

RO — a — CH — 2

Emne: Undtagelse fra kravet om, at der skal medbringes et transportdokument for visse mængder farligt gods som defineret i 1.1.3.6.

Henvisning til bilag I, del I.1, til dette direktiv: 1.1.3.6 og 5.4.1.

Indhold i direktivets bilag: Transportdokument påkrævet.

Indhold i den nationale lovgivning: Transport af urensede tomme containere tilhørende transportkategori 4 og fyldte eller tomme gasflasker til iltapparater til brug for nødhjælpstjenester eller dykkerudstyr, forudsat at mængderne ikke overstiger de i 1.1.3.6. fastsatte grænser, er ikke omfattet af forpligtelsen til at medføre det i 5.4.1 fastsatte transportdokument.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Tillæg 1, stk. 1.1.3.6.3(c), til forordningen om transport af farligt gods ad landevej (SDR; RS 741.621).

Udløbsdato: 1. januar 2017.

RO — a — CH — 3

Emne: Transport af urensede tomme tanke foretaget af virksomheder, der udfører service på lagerfaciliteter for vandforurenende væsker.

Henvisning til bilag I, del I.1, til dette direktiv: 6.5, 6.8, 8.2 og 9.

Indhold i direktivets bilag: Konstruktion, udrustning og inspektion af tanke og køretøjer; chaufføruddannelse.

Indhold i den nationale lovgivning: Køretøjer og urensede tomme tanke/containere, der anvendes af virksomheder, som udfører service på lagerfaciliteter for vandforurenende væsker, til opbevaring af disse væsker, mens de faste tanke serviceres, er ikke omfattet af bestemmelserne om konstruktion, udrustning og inspektion og bestemmelserne om mærkning med orange farvede fareskilte som fastsat af ADR. De er undergivet nogle særlige mærknings- og identifikationsbestemmelser, og chaufføren af køretøjet er ikke forpligtet til at have gennemført den i 8.2 foreskrevne uddannelse.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Tillæg 1, stk. 1.1.3.6.3.10, til forordningen om transport af farligt gods ad landevej (SDR; RS 741.621).

Udløbsdato: 1. januar 2017.

Undtagelser gældende for Schweiz i henhold til artikel 6, stk. 2, litra b), nr. i), i direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods.

RO — bi — CH — 1

Emne: Transport af husholdningsaffald indeholdende farligt gods til bortskaffelses anlæg.

Henvisning til bilag I, del I.1, til dette direktiv: 2, 4.1.10, 5.2 og 5.4.

Indhold i direktivets bilag: Klassificering, kombinationsemballage, mærkning og etikettering, dokumentation.

Indhold i den nationale lovgivning: Reglerne omfatter bestemmelser vedrørende forenklet klassificering af husholdningsaffald, der indeholder farligt (husholdnings-)gods, foretaget af en af de kompetente myndigheder anerkendt ekspert samt vedrørende anvendelse af egnede beholdere og uddannelse af chauffører. Husholdningsaffald, som eksperten ikke kan klassificere, må i små mængder med tydelige oplysninger på pakken og beforderingsenheden transporteres til et behandlingsanlæg.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Tillæg 1, stk. 1.1.3.7, til forordningen om transport af farligt gods ad landevej (SDR; RS 741.621).

Bemærkninger: Disse regler gælder kun for transport af husholdningsaffald, der indeholder farligt gods, mellem offentlige behandlingsanlæg og bortskaffelsesanlæg.

Udløbsdato: 1. januar 2017.

RO — bi — CH — 2

Emne: Returtransport af fyrværkeri.

Henvisning til bilag I, del I.1, til dette direktiv: 2.1.2, 5.4.

Indhold i direktivets bilag: Klassifikation og dokumentation.

Indhold i den nationale lovgivning: For at lette returtransport af fyrværkeri med UN-numrene 0335, 0336 og 0337 fra detailsalg til leverandører påtænkes undtagelsesbestemmelser med hensyn til angivelse af nettomasse og produktklassificering i transportdokumentet.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Tillæg 1, stk. 1.1.3.8, til forordningen om transport af farligt gods ad landevej (SDR; RS 741.621).

Bemærkninger: Det er praktisk taget umuligt at gennemføre en omfattende kontrol af det nøjagtige indhold i hver enkelt del af et usolgt produkt i hver pakning, når det gælder produkter bestemt for detailhandelen.

Udløbsdato: 1. januar 2017.

RO — bi — CH — 3

Emne: ADR-uddannelsesbevis for ture, hvis formål er at transportere køretøjer, der er brudt sammen, ture i forbindelse med reparation, ture i forbindelse med undersøgelse af tankkøretøjer/tanke og ture med tankkøretøjer foretaget af sagkyndige, der er ansvarlige for undersøgelsen af det pågældende køretøj.

Henvisning til bilag I, del I.1, til dette direktiv: 8.2.1.

Indhold i direktivets bilag: Førere af køretøjer skal gennemføre uddannelseskurser.

Indhold i den nationale lovgivning: ADR-uddannelse og certifikater kræves ikke ved ture i forbindelse med transport af køretøjer, der er brudt sammen, eller prøvekørsler i forbindelse med reparation, ture med det formål at undersøge tankkøretøjet eller køretøjets tank og ture foretaget af sagkyndige med ansvar for undersøgelsen af tankkøretøjer.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: DETEC's (det føderale ministerium for miljø, transport, energi og telekommunikation) anvisninger af 30. september 2008 om transport af farligt gods ad vej.

Bemærkninger: I nogle tilfælde indeholder køretøjer, som er brudt sammen eller er under reparation, og tankkøretøjer ved den tekniske inspektion eller ved forberedelserne hertil stadig farligt gods.

Kravene i 1.3 og 8.2.3 finder stadig anvendelse.

Udløbsdato: 1. januar 2017.

2. Jernbanetransport

Undtagelser gældende for Schweiz i henhold til artikel 6, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods

RA — a — CH — 1

Emne: Transport af diesel- og fyringsolie med UN-nummer 1202 i tankcontainere.

Henvisning til bilag II, del II.1, til dette direktiv: 6.8.

Indhold i direktivets bilag: Bestemmelser om konstruktion af tanke.

Indhold i den nationale lovgivning: Tankcontainere, som ikke er konstrueret i overensstemmelse med 6.8, men ifølge national lovgivning, og hvis kapacitet er på under eller lig med 1 210 l, og som anvendes til transport af fyringsolie eller diesellole med UN-nummer 1202, er godkendte.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Bilag til DETEC-forordningen af 3. december 1996 om transport af farligt gods med jernbane og tovbaneanlæg (RSD, RS 742.401.6) og tillæg 1, kapitel 6.14, til forordningen om transport af farligt gods ad vej (SDR, RS 741.621).

Udløbsdato: 1. januar 2017.

RA — a — CH — 2

Emne: Transportdokument.

Henvisning til bilag II, del II.1, til dette direktiv: 5.4.1.1.1.

Indhold i direktivets bilag: Krav om generelle oplysninger i transportdokumentet.

Indhold i den nationale lovgivning: Anvendelse af en fællesbetegnelse i transportdokumentet og en vedlagt liste med de oplysninger, der kræves som nævnt ovenfor.

Oprindelig henvisning til den nationale lovgivning: Bilag til DETEC-forordningen af 3. december 1996 om transport af farligt gods med jernbane og tovbaneanlæg (RSD, RS 742.401.6).

Udløbsdato: 1. januar 2017.

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/35/EU af 16. juni 2010 om transportabelt trykbærende udstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF (EUT L 165 af 30.6.2010, s. 1).

AFDELING 4 — RET TIL ADGANG TIL JERNBANEINFRASTRUKTUREN OG RET TIL AT UDFØRE TRANSITTRAFIK

- Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237 af 24.8.1991, s. 25).
- Rådets direktiv 95/18/EF af 19. juni 1995 om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder (EFT L 143 af 27.6.1995, s. 70).
- Rådets direktiv 95/19/EF af 19. juni 1995 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af infrastrukturafgifter (EFT L 143 af 27.6.1995, s. 75).
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (jernbanesikkerhedsdirektivet) (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2014/88/EU af 9. juli 2014 (EUT L 201 af 10.7.2014, s. 9).
- Kommissionens forordning (EF) nr. 653/2007 af 13. juni 2007 om anvendelse af et fælles europæisk format for sikkerhedscertifikater og ansøgningsdokumenter i henhold til artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF og om gyldigheden af sikkerhedscertifikater udstedt efter direktiv 2001/14/EF (EUT L 153 af 14.6.2007, s. 9), ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 445/2011 af 10. maj 2011 (EUT L 122 af 11.5.2011, s. 22).
- Kommissionens beslutning 2007/756/EF af 9. november 2007 om vedtagelse af fælles specifikationer for det nationale køretøjsregister, som er omhandlet i artikel 14, stk. 4 og 5, i direktiv 96/48/EF og 2001/16/EF (EUT L 305 af 23.11.2007, s. 30), ændret ved Kommissionens afgørelse 2011/107/EU af 10. februar 2011 (EUT L 43 af 17.2.2011, s. 33).

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet (omarbejdning) (EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1), senest ændret ved Kommissionens direktiv 2014/38/EU af 10. marts 2014 (EUT L 70 af 11.3.2014, s. 20).
- Kommissionens forordning (EF) nr. 352/2009 af 24. april 2009 om vedtagelse af en fælles sikkerhedsmetode til risikoevaluering og -vurdering som nævnt i artikel 6, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF (EUT L 108 af 29.4.2009, s. 4).
- Kommissionens afgørelse 2010/713/EU af 9. november 2010 om de moduler til procedurer for vurdering af overensstemmelse og anvendelseegnethed og for EF-verifikation, der skal benyttes i tekniske specifikationer for interoperabilitet, som er vedtaget i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF (EUT L 319 af 4.12.2010, s. 1).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1158/2010 af 9. december 2010 om en fælles sikkerhedsmetode til vurdering af overholdelsen af kravene til opnåelse af jernbanesikkerhedscertifikater (EUT L 326 af 10.12.2010, s. 11).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1169/2010 af 10. december 2010 om en fælles sikkerhedsmetode til vurdering af overholdelsen af kravene til opnåelse af jernbanesikkerhedsgodkendelser (EUT L 327 af 11.12.2010, s. 13).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 201/2011 af 1. marts 2011 om en model for erklæring af overensstemmelse med en godkendt jernbanekøretøjstype (EUT L 57 af 2.3.2011, s. 8).
- Kommissionens afgørelse 2011/275/EU af 26. april 2011 om en teknisk specifikation for interoperabilitet gældende for delsystemet Infrastruktur i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EUT L 126 af 14.5.2011, s. 53), ændret ved Kommissionens afgørelse 2012/464/EU af 23. juli 2012 (EUT L 217 af 14.8.2012, s. 20).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 445/2011 af 10. maj 2011 om en ordning for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne og om ændring af forordning (EF) nr. 653/2007 (EUT L 122 af 11.5.2011, s. 22).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 454/2011 af 5. maj 2011 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for delsystemet Trafiktelematik for persontrafikken i det transeuropæiske jernbanesystem (EUT L 123 af 12.5.2011, s. 11), senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) 2015/302 af 25. februar 2015 (EUT L 55 af 26.2.2015, s. 2).
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/633/EU af 15. september 2011 om fælles specifikationer for infrastrukturregistret for jernbaner (EUT L 256 af 1.10.2011, s. 1).
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/665/EU af 4. oktober 2011 om det europæiske register over godkendte typer af jernbanekøretøjer (EUT L 264 af 8.10.2011, s. 32).
- Kommissionens afgørelse 2012/88/EU af 25. januar 2012 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for togkontrol- og kommunikationsdelsystemerne i det transeuropæiske jernbanesystem (EUT L 51 af 23.2.2012, s. 1), senest ændret ved Kommissionens afgørelse (EU) 2015/14 af 5. januar 2015 (EUT L 3 af 7.1.2015, s. 44).
- Kommissionens afgørelse 2012/757/EU af 14. november 2012 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for delsystemet Drift og trafikstyring i jernbanesystemet i Den Europæiske Union og om ændring af beslutning 2007/756/EF (EUT L 345 af 15.12.2012, s. 1), ændret ved Kommissionens afgørelse 2013/710/EU af 2. december 2013 (EUT L 323 af 4.12.2013, s. 35).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1077/2012 af 16. november 2012 om en fælles sikkerhedsmetode for nationale sikkerhedsmyndigheders tilsyn efter udstedelse af et sikkerhedscertifikat eller en sikkerhedsgodkendelse (EUT L 320 af 17.11.2012, s. 3).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1078/2012 af 16. november 2012 om en fælles sikkerhedsmetode for overvågning, der skal anvendes af jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere efter modtagelse af et sikkerhedscertifikat eller en sikkerhedsgodkendelse og af enheder med ansvar for vedligeholdelsen (EUT L 320 af 17.11.2012, s. 8).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 321/2013 af 13. marts 2013 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for godsvogne i delsystemet Rullende materiel til jernbanesystemet i Den Europæiske Union og om ophævelse af beslutning 2006/861/EF (EUT L 104 af 12.4.2013, s. 1), ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1236/2013 (EUT L 322 af 3.12.2013, s. 23).

- Kommissionens forordning (EU) nr. 1300/2014 af 18. november 2014 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for tilgængelighed for handicappede og bevægelseshæmmede personer i EU's jernbanesystem (EUT L 356 af 12.12.2014, s. 110).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1301/2014 af 18. november 2014 om de tekniske specifikationer for interoperabilitet gældende for delsystemet Energi i EU's jernbanenet (EUT L 356 af 12.12.2014, s. 179).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1302/2014 af 18. november 2014 om en teknisk specifikation for interoperabilitet gældende for lokomotiver og rullende materiel til passagertog i delsystemet Rullende materiel til jernbanesystemet i Den Europæiske Union (EUT L 356 af 12.12.2014, s. 228).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1303/2014 af 18. november 2014 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for sikkerhed i jernbanetunneller i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (EUT L 356 af 12.12.2014, s. 394).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1304/2014 af 26. november 2014 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for støj i delsystemet Rullende materiel, om ændring af beslutning 2008/232/EF og om ophævelse af beslutning 2011/229/EU (EUT L 356 af 12.12.2014, s. 421).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1305/2014 af 11. december 2014 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for delsystemet Trafiktelematik for godstrafikken i jernbanesystemet i Den Europæiske Union og om ophævelse af forordning (EF) nr. 62/2006 (EUT L 356 af 12.12.2014, s. 438).

AFDELING 5 — ANDRE OMRÅDER

- Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19).
 - Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/54/EF af 29. april 2004 om minimumssikkerhedskrav for tunneler i det transeuropæiske vejnet (EUT L 167 af 30.4.2004, s. 39).
 - Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/96/EF af 19. november 2008 om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed (EUT L 319 af 29.11.2008, s. 59).«
-

BILAG 2

»BILAG 3

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

(a)

(Pantone lyseblå 290, eller så tæt som muligt på denne farve, cellulosepapir, mindst 100 g/m², format DIN A4)

(Tilladelsens side 1)

(Teksten affattes på det, de eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, der udsteder tilladelsen)

Nationalitetsbetegnelse ⁽¹⁾ for den medlemsstat, der udsteder tilladelsen

Den kompetente myndighed eller det kompetente organ

TILLADELSE Nr. ...

eller

BEKRÆFTET KOPI Nr. ...

til international vejgodstransport for fremmed regning

Denne tilladelse berettiger ⁽²⁾

.....

.....

til på alle transportforbindelser, for så vidt angår den strækning, der tilbagelægges på Fællesskabets område, at udføre international vejgodstransport for fremmed regning som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel og i de almindelige bestemmelser i denne tilladelse.

Særlige bemærkninger:

.....

.....

Denne tilladelse gælder fra den	til den
---------------------------------------	---------------

Udstedt i	den
-----------------	-----------

..... ⁽³⁾

⁽¹⁾ Medlemsstaternes kendingstegn er: (B) Belgien, (BG) Bulgarien, (CZ) Tjekkiet, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Grækenland, (E) Spanien, (F) Frankrig, (HR) Kroatien, (I) Italien, (CY) Cypern, (LV) Letland, (LT) Litauen, (L) Luxembourg, (H) Ungarn, (MT) Malta, (NL) Nederlandene, (A) Østrig, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Rumænien, (SLO) Slovenien, (SK) Slovakiet, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Det Forenede Kongerige.

⁽²⁾ Transportvirksomhedens fulde navn eller firmanavn samt fuldstændige adresse.

⁽³⁾ Den udstedende myndigheds eller det udstedende organs underskrift og stempel.

(b)

(Tilladelsens side 2)

(Teksten affattes på det, de eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, der udsteder tilladelsen)

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Denne tilladelse er udstedt i medfør af forordning (EF) nr. 1072/2009.

Den giver ret til på alle transportforbindelser for så vidt angår den strækning, der tilbagelægges på Fællesskabets område, og eventuelt på de betingelser, der stilles i tilladelsen, at udføre international godskørsel for fremmed regning:

- fra en medlemsstat til en anden medlemsstat, med eller uden transit gennem en eller flere medlemsstater eller et eller flere tredjelande
- fra en medlemsstat til et tredjeland og omvendt, med eller uden transit gennem en eller flere medlemsstater eller et eller flere tredjelande
- fra et tredjeland til et andet tredjeland med transit gennem en eller flere medlemsstater

samt til kørsel uden last i forbindelse med denne transport.

I forbindelse med transport fra en medlemsstat til et tredjeland og omvendt gælder denne tilladelse for den strækning, der tilbagelægges i Fællesskabet. Den gælder først i den medlemsstat, hvor læsning eller aflæsning finder sted, når der er indgået den nødvendige aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1072/2009.

Tilladelsen er personlig og kan ikke overdrages.

Den kan tilbagekaldes af den kompetente myndighed i udstedelsesmedlemsstaten, hvis indehaveren f.eks.:

- har undladt at opfylde alle de betingelser, der er knyttet til benyttelsen af tilladelsen
- har afgivet urigtige oplysninger vedrørende de data, der var nødvendige for udstedelsen eller forlængelsen af tilladelsen.

Originaleksemplaret af tilladelsen skal opbevares af transportvirksomheden.

En bekræftet kopi af tilladelsen skal medføres i køretøjet⁽¹⁾. Hvis det drejer sig om et sammenkoblet vogntog, skal tilladelsen følge motorkøretøjet. Den skal omfatte det sammenkoblede vogntog, også selv om påhængs- eller sættevognen ikke er indregistreret eller godkendt til kørsel i tilladelsesindehaverens navn eller er indregistreret eller godkendt til kørsel i en anden stat.

Tilladelsen skal på forlangende forevises det bemyndigede kontrolpersonale.

Indehaveren skal på hver enkelt medlemsstats område overholde alle gældende nationale love og administrative bestemmelser, særlig hvad angår personbefordring og færdsel.»

⁽¹⁾ Ved »køretøj« forstås et motorkøretøj, som er indregistreret i en medlemsstat, eller et sammenkoblet vogntog, hvoraf i det mindste motorkøretøjet er indregistreret i en medlemsstat, og som udelukkende er beregnet til godstransport.

BILAG 3

»BILAG 4

TRANSPORT OG KØRSEL UDEN LAST I FORBINDELSE MED SÅDAN TRANSPORT, DER ER FRITAGET FOR ENHVER ORDNING MED TILLADELSER

1. Transport af postforsendelser som led i en universel tjenesteydelse.
2. Transport af beskadigede køretøjer eller køretøjer, der er ude af drift.
3. Transport af gods med motorkøretøjer, hvis tilladte totalvægt inklusive påhængskøretøjer ikke overstiger 3,5 tons.
4. Transport af gods med motorkøretøjer, såfremt nedenstående betingelser er opfyldt:
 - a) Det befordrede gods er virksomhedens ejendom eller er blevet solgt, købt, udlånt, udlejet eller lejet, fremstillet, udvundet, bearbejdet eller repareret af denne.
 - b) Transporten tjener til at bringe godset til virksomheden, at bringe det bort fra virksomheden, at flytte det enten inden eller uden for virksomhedens område til eget brug.
 - c) Motorkøretøjer, der anvendes til sådan transport, skal føres af personale, der er ansat af eller stilles til rådighed for virksomheden i henhold til en kontraktlig forpligtelse.
 - d) De køretøjer, der transporterer godset, tilhører virksomheden eller er købt af denne på kredit eller er lejet, i sidstnævnte tilfælde forudsat at køretøjerne opfylder betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/1/EF ⁽¹⁾.

Denne bestemmelse gælder ikke for anvendelse af et reservekøretøj i tilfælde, hvor det normalt anvendte køretøj er ude af drift for kortere tid.

 - e) Transporten må kun være en underordnet aktivitet i forhold til virksomhedens samlede aktiviteter.
5. Transport af lægemidler, lægeligt apparatur og udstyr samt andre artikler, der er nødvendige i tilfælde af udrykning, særlig i tilfælde af naturkatastrofer.«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/1/EF af 18. januar 2006 om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 82).

BILAG 4

»BILAG 7

INTERNATIONAL PERSONBEFORDRING MED BUS

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning anvendes følgende definitioner:

1. Rutekørsel

1.1. Ved rutekørsel forstås personbefordring efter faste tidsintervaller og i en bestemt trafikforbindelse, hvor på- og afstigning kan ske ved forud fastsatte stoppesteder. Rutekørsel kan benyttes af alle, uanset om der eventuelt skal foretages reservation.

Karakteren af rutekørsel ændres ikke ved, at driftsvilkårene for kørslen tilpasses.

1.2. Uanset hvem der organiserer befordringen, betragtes befordring af bestemte kategorier af passagerer, hvorved andre passagerer udelukkes, ligeledes som rutekørsel, såfremt den finder sted på de i nr. 1.1 anførte betingelser. En sådan kørsel kaldes »speciel rutekørsel«.

Speciel rutekørsel omfatter bl.a.:

- a) befordring af arbejdstagere mellem bopæl og arbejde
- b) befordring af skoleelever og studerende mellem bopæl og uddannelsesinstitution.

Karakteren af rutekørsel ændres ikke ved, at den specielle rutekørsel tilrettelægges efter brugernes varierende behov.

1.3. Tilrettelæggelse af parallel eller midlertidig kørsel for samme passagerkreds som for den eksisterende rutekørsel samt den omstændighed, at den eksisterende rutekørsel foretages uden stop ved visse stoppesteder eller med stop ved yderligere stoppesteder, er underkastet de samme regler som den eksisterende rutekørsel.

2. Lejlighedsvis kørsel

2.1. Ved lejlighedsvis kørsel forstås kørsel, der ikke svarer til definitionen af rutekørsel, herunder speciel rutekørsel, og som bl.a. er karakteriseret ved, at det er grupper, der er organiseret på initiativ af en ordregiver eller af transportvirksomheden selv, der befordres.

Udførelse af parallel eller midlertidig kørsel, der kan sammenlignes med eksisterende rutekørsel, og som tager sigte på samme passagerkreds, kræver tilladelse efter proceduren i afdeling I.

2.2. Kørsel som omhandlet i nærværende nr. 2 mister ikke sin karakter af lejlighedsvis kørsel, fordi den foretages med en vis regelmæssighed.

2.3. Lejlighedsvis kørsel kan udføres af en gruppe transportvirksomheder, der handler på samme ordregivers vegne.

Disse transportvirksomheders navne samt i givet fald tilslutningspunkterne undervejs meddeles til de berørte EU-medlemsstater samt Schweiz' kompetente myndigheder efter nærmere regler, der fastsættes af Det Blandede Udvalg.

3. Personbefordring for egen regning

Ved personbefordring for egen regning forstås personbefordring, som en fysisk eller juridisk person udfører uden gevinst for øje og i ikkeerhvervsmæssigt øjemed, hvor:

- personbefordringen kun udgør en biaktivitet for denne fysiske eller juridiske person
- de benyttede køretøjer er denne fysiske eller juridiske persons ejendom, er købt på afbetaling af denne person eller er omfattet af en langvarig leasingaftale og føres af et medlem af denne fysiske eller juridiske persons personale eller af den fysiske person selv eller af personale, der er ansat af virksomheden eller stillet til dens rådighed i henhold til en kontraktlig forpligtelse.

Afdeling I

RUTEKØRSEL, DER KRÆVER TILLADELSE

Artikel 2

Tilladelsestype

1. Tilladelsen udstedes i transportvirksomhedens navn og kan ikke overdrages. Den virksomhed, der har fået tilladelsen, kan dog med den i dette bilags artikel 3, stk. 1, nævnte myndigheds samtykke udføre befordringen gennem en underleverandør. I så fald angives navnet på sidstnævnte virksomhed og dennes rolle som underleverandør på tilladelsen. Underleverandøren skal opfylde kravene i aftalens artikel 17.

Udføres rutekørsel af flere virksomheder i forening, udstedes tilladelsen i alle de deltagende virksomheders navn. Tilladelsen udleveres til den ledende virksomhed med kopi til de øvrige virksomheder. Navnene på samtlige virksomheder angives på tilladelsen.

2. Tilladelsen er gyldig i højst fem år.
3. Tilladelserne skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) kørsels art
 - b) ruten, navnlig afgang- og bestemmelsessted
 - c) tilladelsens gyldighedsperiode
 - d) stoppesteder og køreplaner.
4. Tilladelserne skal svare til den model, der er fastsat i forordning (EU) nr. 361/2014 ⁽¹⁾.
5. Tilladelsen giver transportvirksomheden eller -virksomhederne ret til at udføre rutekørsel på de kontraherende parters område.
6. En rutekørselsvirksomhed kan midlertidigt og i særlige situationer benytte ekstra køretøjer.

Transportvirksomheden skal i så fald påse, at følgende dokumenter befinder sig i køretøjet:

- en kopi af tilladelsen til at udføre rutekørsel
- en kopi af den aftale, der er indgået mellem rutekørselsvirksomheden og den virksomhed, der stiller ekstra køretøjer til rådighed, eller et tilsvarende dokument
- en bekræftet kopi af den EF-tilladelse for EU-transportvirksomheder eller af den tilsvarende schweiziske tilladelse for schweiziske transportvirksomheder, der er udstedt til den virksomhed, der stiller ekstra køretøjer til rådighed til kørslen.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 361/2014 af 9. april 2014 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1073/2009 hvad angår transportdokumenter vedrørende international personbefordring med bus og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2121/98 (EUT L 107 af 10.4.2014, s. 39).

Artikel 3

Indgivelse af ansøgning om tilladelse

1. Ansøgninger om tilladelse indgives af EU-transportvirksomheder i overensstemmelse med artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 ⁽¹⁾ og af schweiziske transportvirksomheder i overensstemmelse med kapitel 3 i bekendtgørelse af 4. november 2009 om personbefordring (OTV) ⁽²⁾. For kørsel, hvortil der ikke kræves tilladelse i Schweiz, men kun i Den Europæiske Union, indgiver de schweiziske transportvirksomheder ansøgninger om tilladelse til de kompetente schweiziske myndigheder, såfremt afgangstedet for kørslen er beliggende i Schweiz
2. Ansøgningerne skal svare til den i forordning (EU) nr. 361/2014 fastsatte model.
3. Ansøgeren giver til støtte for sin ansøgning om tilladelse alle yderligere oplysninger, som han skønner relevante, eller som den tilladelsesudstedende myndighed anmoder om, herunder bl.a. en driftsplan, således at det kan kontrolleres, at bestemmelserne om køre- og hviletid overholdes, samt en kopi af den EF-tilladelse til international personbefordring for fremmed regning for EU-transportvirksomheder eller den tilsvarende schweiziske tilladelse for schweiziske transportvirksomheder, der er udstedt til rutekørselsvirksomheden.

Artikel 4

Procedure for udstedelse af tilladelse

1. Tilladelsen udstedes efter aftale med de kompetente myndigheder hos de kontraherende parter, på hvis område passagerer tages op eller sættes af. Den tilladelsesudstedende myndighed sender de nævnte myndigheder — og de kompetente myndigheder i de EU-medlemsstater, hvis område gennemkøres, uden at passagerer tages op eller sættes af — en kopi af ansøgningen samt af eventuelle andre relevante dokumenter og anfører sin egen vurdering.
2. De kompetente myndigheder i Schweiz og EU-medlemsstaterne, der er blevet anmodet om at give deres samtykke, meddeler den tilladelsesudstedende myndighed deres afgørelse i løbet af to måneder. Denne frist løber fra den dato for modtagelse af anmodningen, som er anført i modtagelsesbeviset. Har den tilladelsesudstedende myndighed ikke modtaget svar inden for nævnte frist, anses de pågældende myndigheder for at have givet deres samtykke, hvorefter den tilladelsesudstedende myndighed udsteder tilladelsen. Hvis afgørelsen fra de kontraherende parters kompetente myndigheder, der er blevet anmodet om at give deres samtykke, er negativ, skal den begrundes.
3. Den tilladelsesudstedende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen inden fire måneder efter datoen for transportvirksomhedens indgivelse af ansøgningen, jf. dog stk. 7 og 8.
4. Tilladelse gives, medmindre:
 - a) ansøgeren ikke er i stand til at udføre den kørsel, der ansøges om tilladelse til, med køretøjer, han råder helt over
 - b) ansøgeren tidligere har overtrådt nationale eller internationale regler om vejtransport, herunder navnlig betingelser og krav i forbindelse med en tilladelse til at udføre international personbefordring, eller har begået alvorlige overtrædelser af bestemmelserne om vejtransport, især vedrørende køretøjsstandarder og førernes køre- og hviletid
 - c) betingelserne for udstedelse af tilladelse ikke er opfyldt i forbindelse med en ansøgning om fornyelse af en tilladelse
 - d) den kompetente myndighed hos en kontraherende part på grundlag af en detaljeret analyse fastslår, at den pågældende kørsel i alvorlig grad vil true levedygtigheden af en tilsvarende rute, der er omfattet af en eller flere offentlige tjenesteydelseskontrakter, som er i overensstemmelse med den kontraherende parts gældende lovgivning på de pågældende direkte forbindelser. I et sådant tilfælde skal den kompetente myndighed opstille ikkediskriminerende kriterier for, om den kørsel, der ansøges om, i alvorlig grad vil true levedygtigheden af ovennævnte tilsvarende rute, og meddeler efter anmodning Det Blandede Udvalg disse kriterier

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 88).

⁽²⁾ RS/SR/745.11.

- e) den kompetente myndighed hos en kontraherende part på grundlag af en detaljeret analyse fastslår, at hovedformålet med kørslen ikke er at befordre passagerer mellem stoppesteder, der ligger i de kontraherende parts områder.

Den kompetente myndighed hos en kontraherende part kan med Det Blandede Udvalgs godkendelse suspendere eller tilbagekalde tilladelsen til den internationale buskørsel med seks måneders varsel til transportvirksomheden med henvisning til særlige årsager, der ikke kunne forudses på det tidspunkt, hvor tilladelsen blev givet, såfremt en eksisterende international buskørsel i alvorlig grad truer levedygtigheden af en tilsvarende rute, der er omfattet af en eller flere offentlige tjenesteydelseskontrakter, som er i overensstemmelse med en kontraherende parts lovgivning på de pågældende direkte forbindelser.

Den omstændighed, at en transportvirksomhed tilbyder priser, der er lavere end de priser, som andre vejtransportvirksomheder tilbyder, eller den omstændighed, at andre vejtransportvirksomheder allerede udfører kørsel på den pågældende forbindelse, kan ikke i sig selv begrunde, at ansøgningen afslås.

5. Den tilladelsesudstedende myndighed kan kun afslå ansøgninger af grunde, der er forenelige med denne aftale.
6. Lykkes det ikke at indgå den i stk. 1 nævnte aftale, kan sagen forelægges for Det Blandede Udvalg.
7. Det Blandede Udvalg træffer så hurtigt som muligt en afgørelse, som får virkning 30 dage efter, at den er meddelt Schweiz og de berørte EU-medlemsstater.
8. Når proceduren i denne artikel er afsluttet, giver den tilladelsesudstedende myndighed alle de i stk. 1 nævnte myndigheder meddelelse herom og sender dem eventuelt en kopi af tilladelsen.

Artikel 5

Udstedelse og fornyelse af tilladelse

1. Når proceduren i dette bilags artikel 4 er afsluttet, giver den tilladelsesudstedende myndighed tilladelse eller afslår ansøgningen formelt.
2. Afslag på en ansøgning skal begrundes. Medlemsstaterne sikrer, at transportvirksomhederne har mulighed for at forsvare deres interesser, hvis deres ansøgning afslås.
3. Artikel 4 finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger om fornyelse af en tilladelse eller om ændring af de betingelser, hvorunder den pågældende kørsel skal udføres.

I tilfælde af en mindre ændring af betingelserne for kørslen, navnlig tilpasning af intervaller, takster og køreplan, er det tilstrækkeligt, at den tilladelsesudstedende myndighed meddeler den anden kontraherende parts kompetente myndigheder de oplysninger, der vedrører ændringen.

Artikel 6

Tilladelsens ophør

Proceduren i forbindelse med tilladelsens ophør svarer til bestemmelserne i artikel 10 i forordning (EF) nr. 1073/2009 og artikel 46 i OTV.

Artikel 7

Transportvirksomhedernes forpligtelser

1. En transportvirksomhed, der udfører rutekørsel, skal, undtagen i tilfælde af force majeure og indtil tilladelsesperiodens udløb, træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at befordringen opfylder kravene med hensyn til kontinuitet, regelmæssighed og kapacitet samt de øvrige vilkår, som er fastsat af den kompetente myndighed i overensstemmelse med dette bilags artikel 2, stk. 3.
2. Transportvirksomheden skal bekendtgøre rute, stoppesteder, køreplan, takster og de øvrige vilkår for driften, således at oplysningerne er let tilgængelige for alle brugere.
3. Schweiz og de berørte EU-medlemsstater kan efter fælles overenskomst og efter aftale med tilladelsens indehaver ændre vilkårene for driften af en rute.

Afdeling II

LEJLIGHEDSVIS KØRSEL OG ANDEN KØRSEL, DER IKKE KRÆVER TILLADELSE

Artikel 8

Kontroldokument

1. De former for kørsel, der er nævnt i aftalens artikel 18, stk. 1, finder sted i henhold til et kontroldokument (kørselsblad).
2. Transportvirksomheder, der udfører lejlighedsvis kørsel, skal udfylde et kørselsblad inden hver tur.
3. Kørselsbladshæfterne udleveres af de kompetente myndigheder i Schweiz og i den EU-medlemsstat, hvor transportvirksomheden har hjemsted, eller af et andet af disse myndigheder udpeget organ.
4. Modellen for kontroldokumentet samt de nærmere bestemmelser for anvendelsen af dette dokument er fastsat i forordning (EU) nr. 361/2014.
5. I de i aftalens artikel 18, stk. 2, nævnte tilfælde erstatter kontrakten eller en bekræftet kopi heraf kontroldokumentet.

Artikel 9

Attester

De i aftalens artikel 18, stk. 6, fastsatte attester udstedes af den kompetente myndighed i Schweiz eller i den EU-medlemsstat, hvor køretøjet er indregistreret.

Attesterne skal svare til den model, der er fastsat i forordning (EU) nr. 361/2014.

Afdeling III

KONTROL OG SANKTIONER

Artikel 10

Rejssehjemmel

1. Transportvirksomheder, som udfører rutekørsel, med undtagelse af speciel rutekørsel, skal udstede en individuel eller kollektiv rejssehjemmel med angivelse af:
 - afgang- og bestemmelsessted, og i givet fald om der er tale om en returbillet
 - rejssehjemlens gyldighedsperiode
 - takst.
2. Den i stk. 1 omhandlede rejssehjemmel forevises på forlangende for enhver hertil bemyndiget kontrollør.

Artikel 11

Kontrol under befordringen og i virksomhederne

1. Ved befordring for fremmed regning skal den bekræftede kopi af EF-tilladelsen for EU-transportvirksomheder eller den tilsvarende schweiziske tilladelse for schweiziske transportvirksomheder samt, afhængig af kørselsarten, tilladelsen (eller en bekræftet kopi af denne) eller kørselsbladet medføres i køretøjet og forevises på forlangende for enhver bemyndiget kontrollør.

Ved befordring for egen regning skal attesten (eller en bekræftet kopi af denne) medføres i køretøjet og forevises på forlangende for enhver bemyndiget kontrollør.

2. Transportvirksomheder, der udfører international personbefordring med bus, skal tillade kontrol med henblik på at sikre, at driften udføres forskriftsmæssigt, særlig med hensyn til køre- og hviletider.

Artikel 12

Gensidig assistance og sanktioner

1. De kontraherende parters kompetente myndigheder yder hinanden gensidig assistance med henblik på at sikre anvendelsen af og kontrollen med bestemmelserne i dette bilag. De udveksler oplysninger via de nationale kontaktpunkter, der er oprettet i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 1071/2009 ⁽¹⁾.

2. De kompetente myndigheder hos den kontraherende part, hvor transportvirksomheden har hjemsted, inddrager EF-tilladelsen for EU-transportvirksomheder eller den tilsvarende schweiziske tilladelse for schweiziske transportvirksomheder, hvis indehaveren:

- a) ikke længere opfylder betingelserne i aftalens artikel 17, stk. 1, eller
- b) har givet urigtige oplysninger i forbindelse med udstedelsen af EF-tilladelsen for EU-transportvirksomheder eller den tilsvarende schweiziske tilladelse for schweiziske transportvirksomheder.

3. Den tilladelsesudstedende myndighed inddrager tilladelsen, hvis indehaveren ikke længere opfylder de betingelser, der har været bestemmende for udstedelsen af tilladelsen i medfør af denne aftale, og navnlig hvis de kompetente myndigheder hos den kontraherende part, hvor transportvirksomheden har hjemsted, fremsætter anmodning herom. Den tilladelsesudstedende myndighed underretter omgående de kompetente myndigheder hos den anden kontraherende part herom.

4. Ved en alvorlig overtrædelse af bestemmelserne om personbefordring og trafiksikkerhed, navnlig for så vidt angår køretøjsstandarder og førernes køre- og hviletid samt udførelse uden tilladelse af parallel eller midlertidig kørsel, jf. artikel 1, nr. 2.1, kan de kompetente myndigheder hos den kontraherende part, hvor den transportvirksomhed, der har begået overtrædelsen, har hjemsted, bl.a. tage skridt til inddragelse af EF-tilladelsen for EU-transportvirksomheder eller den tilsvarende schweiziske tilladelse for schweiziske transportvirksomheder eller midlertidig og/eller delvis inddragelse af de bekræftede kopier af EF-tilladelsen for EU-transportvirksomheder eller den tilsvarende schweiziske tilladelse for schweiziske transportvirksomheder.

Hvilke sanktioner der anvendes, afhænger af, hvor grov en overtrædelse indehaveren af en EF-tilladelse for EU-transportvirksomheder eller en tilsvarende schweizisk tilladelse for schweiziske transportvirksomheder har begået, og af, hvor mange bekræftede kopier indehaveren har vedrørende international personbefordring.

De kompetente myndigheder hos den kontraherende part, hvor transportvirksomheden har hjemsted, underretter hurtigst muligt og senest seks uger efter den endelige afgørelse i sagen de kompetente myndigheder hos den kontraherende part, hvor overtrædelserne er konstateret, om og hvilke af ovenfor nævnte sanktioner er blevet pålagt. Hvis der ikke er pålagt nogen sanktioner, begrundes dette af de kompetente myndigheder hos den kontraherende part, hvor transportvirksomheden har hjemsted.

5. Hvis de kompetente myndigheder hos en kontraherende part har kendskab til, at en ikkehjemmehørende transportvirksomhed har begået en alvorlig overtrædelse af dette bilag eller af lovgivningen om vejtransport, sender den kontraherende part, hvor overtrædelsen er konstateret, hurtigst muligt og senest seks uger efter deres endelige afgørelse følgende oplysninger til de kompetente myndigheder hos den kontraherende part, hvor transportvirksomheden har hjemsted:

- a) en beskrivelse af overtrædelsen samt dato og klokkeslæt for overtrædelsen
- b) hvilken kategori overtrædelsen tilhører samt overtrædelsens art og grovhed og
- c) de pålagte sanktioner og de gennemførte sanktioner.

De kompetente myndigheder hos den kontraherende værtspart kan anmode om, at de kompetente myndigheder hos den kontraherende part, hvor transportvirksomheden har hjemsted, pålægger administrative sanktioner i henhold til stk. 4.

6. De kontraherende parter sikrer, at transportvirksomhederne har adgang til at indbringe alle administrative sanktioner, der pålægges dem i henhold til denne artikel, til prøvelse for en højere instans.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 51).

*Artikel 13***Opførelse i nationale elektroniske registre**

De kontraherende parter sørger for, at alvorlige overtrædelser af lovgivningen om vejtransport, der er begået af transportvirksomheder med hjemsted på deres område, og som har ført til pålæggelse af sanktioner af de kompetente myndigheder i en EU-medlemsstat eller Schweiz, registreres sammen med en eventuel midlertidig eller varig tilbagekaldelse af fællesskabstilladelsen for EU-transportvirksomheder eller den tilsvarende schweiziske tilladelse for schweiziske transportvirksomheder eller den bekræftede kopi af fællesskabstilladelsen eller den tilsvarende schweiziske tilladelse i det nationale elektroniske register over transportvirksomheder. Oplysninger i registeret om en midlertidig eller varig tilbagekaldelse af en fællesskabstilladelse for EU-transportvirksomheder eller en tilsvarende schweizisk tilladelse for schweiziske transportvirksomheder skal opbevares i databasen i mindst to år at regne fra tidspunktet for udløbet af tilbagekaldelsesperioden for så vidt angår midlertidig tilbagekaldelse og fra tilbagekaldelsesdatoen for så vidt angår varig tilbagekaldelse.«
